

Efter den nugældende Bestemmelse skal Forligsmanden kun raadføre sig med to Repræsentanter, een for hver af Parterne. Det har imidlertid været almindeligt, at der under de forudgaaende Forhandlinger hos Forligsmanden fra hver Side har deltaget to à tre Repræsentanter, og da disse har et rimeligt Krav paa at være til Stede, ogsaa naar Forligsmanden inden Mæglingsforslagets Fremsættelse gennemgaa dette med Parterne, har man foreslaaet Bestemmelsen ændret derhen, at hver Part altid kan kræve ved denne Lejlighed at være repræsenteret af to Repræsentanter, og at der, hvis Parterne tilhører en Hovedorganisation, da tillige skal være en Repræsentant for hver af Hovedorganisationerne til Stede. Ved den foreslaaede Formulering af Bestemmelsen sker der iøvrigt ingen Ændring i den Praksis, der almindeligt har været fulgt i de forløbne Aar.

Der er i Udvalget Enighed om, at Bestemmelsen i § 4, sidste Punktum, ikke skal forstaas saaledes, at samtlige de af et generelt Mæglingsforslag omfattede Fag, for hvis Vedkommende Forslaget ikke indeholder Særbestemmelser, skulde kunne kræve ved to Repræsentanter at overvære Mæglingsforslagets Oplæsning, hvilket i høj Grad vilde vanskeliggøre Fremsættelsen af saadanne generelle Forslag. Man forudsætter imidlertid, at der altid i Tilfælde, hvor der fra en af Parternes Side fremsættes et rimeligt Krav om, at flere end de i Loven hjemlede Repræsentanter faar Adgang til at overvære Oplæsningen af Mæglingsforslaget, tages Hensyn til saadant Ønske.

Til § 5.

Idet man med Hensyn til Indholdet af denne Paragraf skal henvise til de almindelige Bemærkninger foran, finder man her kun Anledning til at bemærke, at § 5 efter Udvalgets Formening maa kunne bringes i Anvendelse, naar blot to af Forligsmændene er enige herom. Selvom den tredie Forligsmand ikke deler de andres Anskuelse om, at Forudsætningerne for Paragraffens Anvendelse foreligger, bør han dog, naar Bestemmelsen er bragt i Anvendelse, deltage i de derefter stedfindende Forhandlinger.

Udvalget har haft under Overvejelse, hvorvidt det i Paragraffen burde fastsættes, at en Beslutning om Anvendelse af den kun kunde træffes efter Forhandling med Hovedorganisationerne, idet det maa

erkendes, at Afgørelsen er af betydelig Interesse for disse, da Forhandlingerne herefter i ganske særlig Grad maa antages at foregaa under den offentlige Menings Tryk. Man har imidlertid af forskellige Grunde næret Betænkelighed ved udtrykkelig at udtale det i Paragraffen, men forudsætter, at der — bl. a. i Forligsinstitutionens egen Interesse — altid af Institutionens Formand vil blive ført Forhandlinger med Hovedorganisationerne, før Paragraffen anvendes.

Ordene »af vidtrækkende samfundsmæssig Betydning« bør formentlig ikke defineres nærmere i Paragraffen, idet Forligsmændene bør være frit stillede i deres Bedømmelse heraf.

Til § 6.

Paragraffen svarer nøje til § 5 i den nugældende Lov. Paragraffens 2det og 3die Stykke har aldrig været brugt, men da man er enig om, at selve dens Tilstedeværelse vil kunne være af Betydning, har man foreslaaet den bibeholdt.

Til § 7.

Paragraffens Bestemmelser, der ikke har noget Forbillede i den nugældende Lov, er i og for sig selvfølgelig, men Udvalget har anset det for rettest, at Loven udtrykkelig indeholder disse Bestemmelser. Særlig med Hensyn til den sidste Bestemmelse skal man bemærke, at man mener at burde foreslaa, at Medlemmerne skal have Adgang til at gøre sig bekendt med Mæglingsforslaget *i dets Helhed*, for at hindre en Organisationsledelse i at give Medlemmerne en ufuldstændig Fremstilling af Forslagets Indhold.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer nøje til den nugældende Lovs § 6.

Til § 9.

Bestemmelsen adskiller sig kun fra den nugældende Lovs § 7 ved, at der i 1ste Stykke er tilføjet Ordene »eller ved særlig Lov«, hvilket tilsigter at aabne Adgang for Oprettelsen af en Tjenestemandsstilling som Sekretær ved Forligsinstitutionen, forsaavidt det under den nye Ordning skulde vise sig formaalstjenligt.

Der er imidlertid indenfor Udvalget Enighed om ikke at stille Forslag om Op-